

KRAKOWSKA
OPERA
Sezon XLIX

widowisko muzyczne/musical performance

Giacomo Puccini

Madama Butterfly

Kopalnia Soli w Wieliczce/The Wieliczka Salt Mine
czerwiec, lipiec/June, July 2003

Dyrektor Naczelny/General Director
Bogusław Nowak

Z-ca Dyrektora d/s Ekonomicznych/Economic Director
Piotr Rozkrut

Z-ca Dyrektora d/s Techniczno-Administracyjnych
Technical and Administrative Director
Andrzej Gurda

Opera Krakowska finansowana jest przez Województwo Małopolskie
The Kraków Opera is sponsored by the Małopolska Regional Government

Sponsor Opery Krakowskiej

Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA

ISBN 83-917992-2-0

widowisko muzyczne/musical performance

Giacomo Puccini

Madama Butterfly

zrealizowane we współpracy
z Kopalnią Soli w Wieliczce

produced in co-operation with the
Wieliczka Salt Mine Management

Realizatorzy/Production Team

Kierownictwo muzyczne/Music Director
Wojciech Michniewski

Inscenizacja/Staging
Janina Niesobka

Realizacja światła/Stage Lighting Design
Dariusz Pawelec

Kostiumy/Costume Designer
Maria Balcerek

Scenografia/Set Designer
Bożena Pędziwiatr

Asystent reżysera/Assistant Director
Ewa Stengl

Kopalnia Soli w Wieliczce, Komora "Warszawa"
The Wieliczka Salt Mine, staged at the "Warszawa" Chamber
29, 30 czerwca, 1 lipca/29 and 30 June and 1 July 2003

Historia honoru

Poszukiwaniom dobrego materiału na libretto operowe towarzyszyły Pucciniemu ogromne wahania i rozterki. Zanim powziął ostateczną decyzję zawsze analizował kilka propozycji. Tak było i w przypadku *Madamy Butterfly*, opery opartej na sztuce amerykańskiego pisarza Davida Belasco. Giuseppe Giacosa i Luigi Illica napisali libretto, które wręczyli kompozytorowi w drugiej połowie 1901 roku. Praca nad dziełem nie szła kompozytorowi jednak tak gładko i sprawnie, jak przebiegała przy innych wcześniej skomponowanych tytułach. Powodem odsunięcia jej na dalszy plan był bardzo burzliwy romans z poznaną w Turynie damą lekkich obyczajów, która zwróciła Pucciniemu w głowie tak bardzo, że interweniował nawet sam wydawca, Giulio Ricordi. Na domiar złego, już po zakończeniu tego wstydliwego epizodu, kompozytor uległ bardzo poważnemu wypadkowi samochodowemu, który odsunął go od pracy na wiele długich miesięcy. Prace nad nową operą szczęśliwie zakończyły się jednak pod koniec 1903 roku, a premiera nowego dzieła odbyła się 17 lutego 1904 roku na deskach mediolańskiego Teatro alla Scala.

Trudno to nam sobie dzisiaj wyobrazić, ale premiera *Madamy Butterfly* okazała się jedną z największych klęsk i porażek artystycznych w historii tego teatru. Publiczność szalała na widowni dając dowód swemu niezadowoleniu nie tylko po zakończeniu aktu pierwszego i drugiego, ale też w trakcie ich trwania. Bezwzględni byli również dziennikarze i krytycy. Wystarczyły jednak trzy miesiące w trakcie których Puccini dokonał kilku poprawek dzieląc operę na trzy akty oraz dokonując drobnych poprawek w partyturze, by wystawienie jej w Teatro Grande w Brescii zakończyło się niewyobrażalnym sukcesem. W roli tytułowej wystąpiła wtedy Salomea Kruszelnicka – znakomita Hrabina i Halka w operach Moniuszki. Zaraz potem wystawiono operę z równie spektakularnym rezultatem w Buenos Aires, ale aż do końca życia kompozytora nie pojawiła się w mediolańskiej La Scali, do której wprowadził ją na powrót sławny dyrygent Arturo Toscanini w rok po śmierci Pucciniego.

Dziś nikt nie wyobraża sobie sceny operowej bez *Madamy Butterfly*. Ta na wskroś wzruszająca i pełna dramatycznej ekspresji opera jest doskonałym szkicem charakterologicznym tytułowej bohaterki. Piętnastoletnia Cio-cio-san przechodzi kompletną transformację od momentu pojawienia się w otoczeniu przyjaciółek w akcie pierwszym, aż po jakże naturalistyczną scenę samobójstwa w finale opery, które ma uratować jej honor i cześć. Historia młodziutkiej japońskiej gejszy, wykorzystanej w okrutny sposób przez amerykańskiego marynarza, pokazuje nam czym jest uczucie, poświęcenie i bezgraniczna miłość, ale także honor, tradycja i duma. *Madama Butterfly* jest operą, w której mimo bogactwa scen i epizodów dominuje postać tytułowej bohaterki spychając na dalszy plan innych bohaterów. Kompozytor zaś wprowadza nas w świat dalekiej Japonii używając jakże pięknych, wymyślnych stylizacji oraz subtelnych środków wyrazu muzycznego.

Paweł Orski

A History of Honour

Puccini experienced constant hesitation and irresolution when searching for a good story for his opera libretto. Before he made his final decision, he always analysed several proposals. And that was also the case of *Madama Butterfly*, the opera based on a play by the American playwright, David Belasco. Giuseppe Giacosa and Luigi Illica wrote the libretto and presented it to the composer late in 1901. The composer's task was not so easy and simple as in case of his previous works. The reason of constant postponement was Puccini's stormy romance with a lady of the night met by him in Turin. She preoccupied him so much that even his publisher, Giulio Ricordi, was involved. In addition, after the completion of the shameful episode, the composer incurred a serious car accident that removed him from work for months. But finally, his work on the new opera finished by the end of 1903, and the first-night performance took place on the stage of the Teatro alla Scala in Milan on 17 February 1904.

It is hard for us today to imagine how it happened that the first-night performance of *Madama Butterfly* turned into one of the largest artistic disasters and setbacks in the Theatre's history. The audience was mad, giving evidence of their dissatisfaction not only after Acts I and II, but also during the performance itself. Journalists and critics were equally cruel. However, it took only three months for Puccini to make several revisions, with subdivision of the opera into three acts plus some corrections in the score, and the new performance at the Teatro Grande in Brescia ended with a fantastic success. The title role was played by Salomea Kruszelnicka, the wonderful Countess and Halka in Moniuszko's operas. Soon afterwards, the opera was staged with a similarly spectacular success in Buenos Aires, although it never reappeared during the composer's lifetime at La Scala. It was brought back there a year after Puccini's death by the famous conductor, Arturo Toscanini.

Today, nobody can imagine a good opera theatre without *Madama Butterfly*. That absolutely moving and expressive opera is a perfect characterisation of its title protagonist. The fifteen-year-old Cio-cio-san undergoes a complete transformation between the moment she appeared with her friend in Act I and the naturalist scene of suicide in the finale when she tried to save her honour and good name. The story of a young Japanese geisha, cruelly used by an American sailor, demonstrates what is passion, devotion or infinite love, as well as honour, tradition or pride. *Madama Butterfly* is the opera in which, despite rich scenes and episodes, the dominating figure is the title protagonist who pushes away all other figures. The composer brings us to the world of distant Japan, using beautiful and sophisticated modes of expression and subtle means of musical expression.

By Paweł Orski

Libretto

Opera w trzech aktach, tekst: Giuseppe Giacosa, Luigi Illica

Akt I

W japońskim porcie zatrzymał się na dłuższy czas okręt amerykańskiej marynarki wojennej. Monotonny tryb życia ciąży młodemu porucznikowi Pinkertonowi i aby uprzyjemnić sobie czas, korzysta z usług japońskiego pośrednika Goro, który za opłatą ułatwia mu znajomość z młodziutką gejszą Cio-cio-san, zwaną także Butterfly (motyl). Pinkerton, zgodnie z japońskimi zwyczajami, ma zawrzeć z nią ślub, którego ważność rozciąga się na 999 lat. Goro wprowadza porucznika do wynajętego dlań domku, położonego na wzgórzu nad miastem i przedstawia mu służbę jego przyszłej żony. Wkrótce ma się odbyć ceremonia ślubna – jako pierwszy z gości zjawia się konsul amerykański w Nagasaki, Sharpless. W przeciwieństwie do Pinkertona, zapatruje się on poważniej na sprawę jego małżeństwa i ostrzega porucznika, by nie łamał życia młodziutkiej, szczerze go kochającej Japonce.

Nadchodzi Cio-cio-san w otoczeniu rodziny i liczного grona dziewcząt japońskich. Wyznaje Pinkertonowi, że rano była w domu misjonarzy, by przyjąć wiarę chrześcijańską, i że dla niego gotowa jest zupełnie zerwać ze swą rodziną i środowiskiem. Urzędnik stanu cywilnego odczytuje akt ślubu. Weselną atmosferę mąci nagle zjawienie się wuja panny młodej – Bonzy, który odkrył tajemnicę jej chrztu i za porzucenie wiary ojców oraz poślubienie cudzoziemca rzuca przekleństwo na jej głowę. W ślad za nim opuszczają pośpiesznie dom Pinkertona przerażeni goście weselni. Butterfly i Pinkerton zostają sami. Nadchodzi noc. Akt I kończy się wspaniałym duetem miłosnym (*Bimba degli occhi*).

Akt II

Minęły trzy lata od ślubu Pinkertona. Butterfly wraz z małym synkiem każdej wiosny oczekuje męża, który odjeżdżając wkrótce po ceremonii zaślubin, przyrzekł jej, że na pewno powróci. Żyją w biedzie, a wierna służebnica Butterfly, Suzuki, obawia się gorszego jeszcze niedostatku, nie spodziewa się bowiem powrotu Pinkertona. Butterfly jednak niezachwianie wierzy jego słowom. Nieoczekiwanie zjawia się witany radośnie przez Butterfly konsul Sharpless. W trakcie jego wizyty przybywa też bogaty książę Yamadori, który przy pomocy pośrednika Goro zabiega o względy Cio-cio-san. Młoda japonka odrzuca jednak stanowczo jego konkury. Uważa się nadal za żonę Pinkertona i nie uznaje rozwodowych zwyczajów japońskich. Na jej postanowienie nie wpływają nawet słowa Sharplessa, który w oględny sposób daje jej do zrozumienia, że Pinkerton nie zamierza do niej wracać. Cio-cio-san nie wierzy słowom konsula (aria *Un bel di vederlo – Tam na wschodniej stronie*). Pokazuje mu swojego synka i prosi, by powiadomił Pinkertona, że oboje z dzieckiem stale go oczekują. Zakłopotany swą przykrą misją Sharpless opuszcza dom Butterfly, która w chwili potem wypędza natrętnego Goro.

Wystrzał armatni zwiastuje przybycie okrętu Pinkertona. Uszczęśliwiona Butterfly przystraja wraz z Suzuki cały dom kwiatami (duet *Scuoti quelle fronda*) i ubrana w ślubną suknię oczekuje przybycia małżonka. Z wolna zapada zmierzch; w oddali słychać śpiew rybaków wracających z połowów. Na ścieżce wiodącej do domku Butterfly nie widać nikogo...

Akt III

Minęła noc. Znużona oczekiwaniem, Butterfly usnęła. Teraz dopiero w ogródku przed domem zjawiają się Sharpless i Pinkerton. Suzuki ze zdumieniem patrzy na towarzyszącą im elegancką nieznajomą damę. To małżonka Pinkertona przybyła wraz z mężem, by zabrać jego syna. Cio-cio-san, która zjawia się po chwili, od razu domyśla się wszystkiego i wie, co ma teraz uczynić. Odprawia obecnych i wydobywa ze skrytki stary, rodowy sztylet, na którego klindze wyryte są słowa: "Niechaj z honorem umiera ten, komu los nie pozwolił żyć z honorem". Pożegnawszy się z dzieckiem, Cio-cio-san przebija się sztyletem. Ostatnim odruchem świadomości zwraca się w stronę Pinkertona, który wpada do pokoju z okrzykiem "Butterfly!".

[za: Józef Kański, *Przewodnik operowy*, wyd. PWM, Kraków 1995]

Opera in Three Acts

Synopsis by Giuseppe Giacosa, Luigi Illica

Act I

A US Navy ship has called at a Japanese harbour for a long stay. Young Lieutenant Pinkerton finds that monotonous life is difficult to cope with, and he approaches a Japanese marriage broker, Goro, whom he pays to procure an acquaintance with a young geisha, Cio-cio-san, also called Butterfly. Pinkerton is going to marry Cio-cio-san, in accordance with a Japanese custom based on a 999-year marriage and house contract. Goro brings the Lieutenant to the house leased for him, and introduces the servants of Pinkerton's future wife. The house is situated on a hill overlooking Nagasaki. Soon, the marriage ceremony starts. The first guest to come is the American Consul in Nagasaki, Sharpless. In opposition to Pinkerton, he is serious about the marriage, and warns the Lieutenant not to break heart of the young Japanese who is profoundly in love with him.

Cio-cio-san arrives with her family and a group of Japanese girls. She confesses that she visited the missionaries' house in the morning and embraced the Christian faith. She is ready to break with her family and friends. Then, the Official Registrar reads out the marriage contract. The wedding atmosphere is suddenly interrupted by the arrival of the Bonze, the bride's uncle, who discovered the secret of baptism and throws a curse on Cio-cio-san for having renounced her ancestors' religion and married a foreigner. He leaves Pinkerton's house, together with scared wedding guests. Butterfly and Pinkerton remain alone. The night is coming. Act I ends with a wonderful love duet (*Bimba degli occhi*).

Act II

Three years have passed since Pinkerton's wedding. Butterfly and her little son wait for the Lieutenant each spring since he promised, upon leaving soon after their ceremony, that he would certainly come back. They live in poverty, and Butterfly's faithful maid, Suzuki, is afraid of even worse shortages, as she does not believe that Pinkerton will return. However, Butterfly strongly trusts Pinkerton's words. Consul Sharpless arrives unexpectedly, and Butterfly greets him warmly. At the same time, rich Prince Yamadori comes as a suitor, using the services of Goro. The young Japanese woman turns down his courting. She considers herself to be Pinkerton's wife and does not care about Japanese divorce customs. Even when Sharpless indicates generally that Pinkerton is not going to come back to her, Cio-cio-san does not believe his words (*Un bel di vederlo*). She shows him her son and asks Sharpless to notify Pinkerton that she is waiting for the Lieutenant with her son. Confused by his sad mission, Sharpless leaves Butterfly's home. She chases away persistent Goro.

A cannon shot signals the arrival of Pinkerton's ship. Joyful Butterfly decorates her house with flowers, assisted by Suzuki (*Scuoti quelle fronda*) and, clad in her wedding dress, is waiting for her husband to come. The night arrives slowly. Fishermen arriving home from sea are singing in the distance. Nobody can be seen on the path leading to Butterfly's home...

Act III

The night is over. Exhausted by waiting, Butterfly falls asleep. Only then, Sharpless and Pinkerton come to the garden in front of the house. Suzuki is surprised to see an unknown elegant woman who accompanies them. She is Pinkerton's American wife who arrived to take her husband's son. When Cio-cio-san comes out after some time, she immediately understands what happened, and what she has to do. She sends everybody away and gets her family's ceremonial dagger, showing on its blade the words: "Let those who can no longer live with honour die with honour." Having said good bye to her child, Cio-cio-san stabs herself with the dagger. In her last moment of consciousness, she turns towards Pinkerton who bursts into the room crying: "Butterfly!"

[By Józef Kański, *Przewodnik operowy*, PWM Publishers, Kraków 1995.]

Kopalnia Soli w Wieliczce – magiczny świat ukryty we wnętrzu ziemi

Kopalnia soli w Wieliczce - najstarsze na ziemiach polskich przedsiębiorstwo solne, którego początki sięgają XIII wieku. Przez całe stulecia była źródłem bogactwa kraju i materialnym fundamentem kultury – dzisiaj jest najchętniej odwiedzanym polskim obiektem turystycznym.

Ponad 700-letnia eksploatacja złoża soli kamiennej ukształtowała obecny układ przestrzenny wyrobisk górniczych. Skryte pod miastem, usytuowane na dziewięciu poziomach, sięgają głębokości 327 m. Podziemna Wieliczka to blisko 300 km chodników i ok. 3000 komór. Część udostępniona do zwiedzania obejmuje 3,5-kilometrowy odcinek, położony na głębokości od 64 m do 135 m. Wspaniałe kaplice, urokliwe podziemne jeziora, oryginalne urządzenia i sprzęt, zachowane ślady prac górniczych dają wyobrażenie o pracy górników, o zmaganiach ludzi z żywiołami, o ich pasjach i wierzeniach. Wieliccy górnicy pozostawili po sobie dziesiątki rzeźb i płaskorzeźb solnych.

Po zwiedzaniu turyści mają do dyspozycji sklepy z pamiątkami, pocztę i restaurację, które znajdują się w kompleksie komór 125 m pod ziemią.

W podziemiach wielickiej kopalni organizowane są konferencje, bankiety, śluby, bale sylwestrowe, koncerty, imprezy sportowe, odbywają się pokazy rzeźbienia w soli. Pobyt pod ziemią jest szczególnie korzystny dla osób ze schorzeniami górnych dróg oddechowych oraz z alergią. Schorzenia te leczy się w Podziemnym Ośrodku Rehabilitacyjno-Leczniczym, w komorze "Jezioro Wessel".

Wielicka kopalnia została w 1976 roku wpisana do krajowego rejestru zabytków. Dwa lata później, w 1978 roku znalazła się na Pierwszej Światowej Liście Dziedzictwa Kulturalnego i Naturalnego UNESCO, a w roku 1994 uznana została przez Prezydenta RP za Pomnik Historii Narodowej.

www.kopalnia.pl

Wieliczka Salt Mine: A Magic World Concealed Underground

The Wieliczka Salt Mine is the oldest salt manufacturing business on the Polish soil reaching back to the 13th century. It has been a source of the country's richness and a material foundation of its culture during centuries. Today, it is the most preferred tourist destination in Poland.

More than 700 hundred years of rock-salt extraction has affected the present layout of mining excavations. They are all concealed under the town, located at nine levels going down to 327 m underground. The underground Wieliczka is composed of more than 300 km of galleries and ca. 3,000 chambers. The salt mine portion which is available to tourists consists of a 3.5 km section located at the depth from 64 to 135m.

Wonderful chapels, charming underground ponds, original equipment and tools, or evidence of mining works give us an idea of miners' work, their fight against elements, passions and customs. The Wieliczka salt miners left for us to see dozens of rock-salt sculptures and reliefs.

After a walk underground, tourists can stop at stalls with souvenirs, a post office and a restaurant located at a chamber complex 125 m underground.

The mine's facilities are suitable for organising unique conferences, banquets, wedding ceremonies, New Year's balls, concerts, or sports events. Here, special rock-salt sculpting events are taking place. In addition, our stay underground is especially beneficial for people suffering from respiratory diseases or allergies. Special treatment programmes are offered at the Underground Rehabilitation and Treatment Centre located at the "Wessel Lake".

The Wieliczka Salt Mine was entered in the National Landmark Register in 1976. Two years later, in 1978, it was also put on the First UNESCO List of Cultural and Natural Heritage. In 1994, it was recognised by the president of Poland as the Monument of National History.

www.kopalnia.pl

OBSADA/CAST

Cio-cio-san

Marta Abako, Irina Zakyan (gościnnie/guest)

Suzuki

Agnieszka Cząstka (gościnnie/guest), Bożena Zawiślak-Dolny

Kate Pinkerton

Marta Abako, Karin Wiktor-Kałużka

Pinkerton

Maciej Komandera (gościnnie/guest), Dariusz Stachura (gościnnie/guest)

Sharpless

Andrzej Biegun, Andrzej Dobber (gościnnie/guest)

Goro

Franciszek Makuch, Paweł Wunder (gościnnie/guest)

Yamadori

Michał Kutnik (gościnnie/guest), Konrad Szota

Bonzo

Bogdan Kurowski (gościnnie/guest), Wiesław Nowak

Yakuside

Andrzej Kusza, Jan Migala

Commissario Imperiale

Marcin Herman, Andrzej Wartalski

L'Ufficiale del Registro

Marcin Herman, Andrzej Kusza

La Madre

Anna Gajdzik

La Zia

Kamila Mędrek-Zurek

La Cugina

Joanna Rakoczy

Balet

Wioletta Maciejewska, Monika Myśliwiec, Gabriela Rybicka-Kwaśny
Jacek Drozdowski, Victor Korpusenko, Vasyl Masliy
Tomasz Szaro, Krzysztof Szymaniuk

Orkiestra i Chór Opery Krakowskiej/The Kraków Opera Orchestra and Chorus

Inspicjent/Stage Manager - Agnieszka Surczyńska

BPH PBK SA WSPIERA POLSKĄ KULTURĘ

Po przedstawieniu mówiła, że zostanie aktorką.
Po wystawie chciała być malarką.
Wczoraj byliśmy na koncercie...

LANCIA THESIS.

WŁOSKIE DZIEŁO SZTUKI

Lancia Thesis reprezentuje najwyższy poziom wizjonerskiego myślenia. Jej prototypem była Lancia Giubileo, jedyny egzemplarz, ręcznie wykonany w 2000 roku dla Jego Świątobliwości Jana Pawła II. Samochód ten stanowił zapowiedź przyszłej stylistyki nowej Lancii Thesis.

KLASYKA I AWANGARDA

Nikt nie pozostaje obojętny wobec Lancii Thesis. Włoscy styliści stworzyli nietuzinkowe nadwozie, które cenione jest za swoją finezję i piękno. Już pierwsze spojrzenie pozwala zauważyć indywidualne cechy, odróżniające Thesis od

innych marek w tej klasie. To samochód charakteryzujący się pionową osłoną chłodnicy i romboidalnymi reflektorami.

Masywny tył podkreślają innowacyjne lampy zespolone, w których, w miejsce żarówek, zastosowano diody. Światła podczas dnia sprawiają wrażenie dwóch oszczędnych, chromowanych dekoracji, w nocy prezentują się jak jedna czerwono-pomarańczowa linia.

BOGACTWO WYPOSAŻENIA

Pod efektownym nadwoziem kryje się klasyczna limuzyna – wygodna, bezpieczna, dobrze wyciszona, z wnętrzem wykonanym z najwyższej jakości materiałów. Skórzana tapicerka i połysk drewnianych elementów nadają wnętrzu unikalny charakter. Pasażerowie dysponują wielostrefową, automatyczną klimatyzacją. W przednich i tylnych fotelach, w wersji Comfort zastosowano wentylację, ogrzewanie

i funkcję masażu. Unikalne rozwiązanie „Easy Entry & Exit”, polegające na automatycznym przesunięciu siedzenia i kierownicy, umożliwia kierowcy wygodniejsze wejście

do wnętrza Thesis. Drzwi samochodu otwierają się elektrycznie, bez pokonywania oporu tradycyjnego zamka. System audio Bose®, zaprojektowany został specjalnie dla Lancii

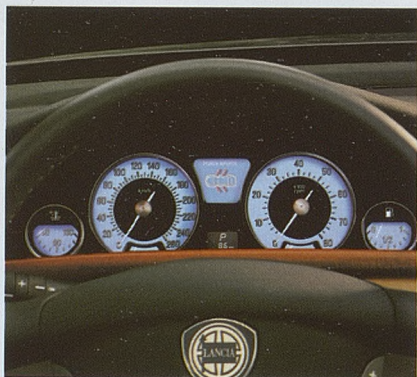
przez lidera w sektorze akustyki Hi-Fi. Na konsoli, obok eleganckich analogowych zegarów, mieści się „technologiczny mózg” Thesis: kolorowy, siedmiocalowy ekran, na którym wyświetlane są komunikaty z niemal wszystkich urządzeń pokładowych.

W celu ułatwienia obsługi, część przycisków do sterowania systemem audio została umieszczona w obszytej skórą kierownicy. Thesis wyposażona jest także w Radar Cruise Control (RCC) – układ kontrolny, dostosowujący

prędkość samochodu do bezpiecznej odległości od samochodu poprzedzającego.

Podróż Lancią Thesis sprawia niemałą przyjemność.

Zawieszenie zostało ustawione z myślą o maksymalnej wygodzie podróży. Komfort jazdy zapewnia system „Skyhook”, elektronicznie sterujący zawieszeniem. Z jednej strony, Thesis pozwala zapomnieć o wszechobecnych na

naszych drogach dziurach, z drugiej zaś sprawnie radzi sobie na autostradach.

PKO Bank Polski wspiera wiele inicjatyw, które mają na celu ratowanie dziedzictwa narodowego, odkrywanie i upowszechnianie wartościowych, często zapomnianych skarbów kultury czy nadawanie nowego blasku dziełom już uznanym. Staramy się, by polska publiczność coraz częściej miała okazję uczestniczyć w wielkich wydarzeniach kulturalnych, słuchać najlepszych światowych orkiestr i solistów. Również z myślą o naszych klientach organizujemy cykl koncertów muzyki poważnej „Z nadzieją i muzyką do zjednoczonej Europy”, w którym biorą udział najwybitniejsi muzycy i kompozytorzy.

PKO BANK POLSKI

KULTURZE NARODOWEJ

Budując przyszłość

- Kreator rozwiązań dopasowanych do potrzeb Klienta
- Dostawca inteligentnych rozwiązań dla kompleksowych projektów budowlanych
- Ekspert w dziedzinie realizacji projektów infrastrukturalnych w systemie PPP, BOT, BOOT
- Doświadczony wykonawca projektów w systemie Construction Management
- Pracodawca dla lokalnych firm podwykonawczych
- Aktywnie wspiera proces przystępowania Polski do Unii Europejskiej

HOCHTIEF

POLSKA

ODDZIAŁ KPIS-CRACOVIA

reklama w ruchu

MPK S.A. w Krakowie

CAŁOPOJAZDOWA REKLAMA
NA TRAMWAJACH I AUTOBUSACH

“RUCHOME OGŁOSZENIA”
CZYLI REKLAMA MODUŁOWA
NA ŚRODKACH KOMUNIKACJI
MIEJSKIEJ

zawsze aktualna oferta reklamowa
www.mpk.krakow.pl/reklama

informacje

(12) 254 19 19 • 254 10 03 • 254 10 46

ruch w reklamie

ruch w reklamie

PRZE KROJ

*poleca
kulturalnie*

OPERA KRAKOWSKA

ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków
tel.: (48 12) 628 91 01, fax: (48 12) 628 91 03
e-mail: opera@opera.krakow.pl
www.opera.krakow.pl

SPRZEDAŻ I REZERWACJA BILETÓW TICKETS AND RESERVATIONS

KASY BILETOWE (prowadzą sprzedaż na wszystkie spektakle)
BOX OFFICE (tickets sold for all performances)

SCENA OPEROWA – Teatr im. J. Słowackiego, pl. św. Ducha 1
tel.: (48 12) 421 16 30

SCENA przy ul. Lubicz 48
tel.: (48 12) 421 42 00

OPERA STAGE – Teatr im. J. Słowackiego, Plac Św. Ducha 1
Tel.: (48 12) 421-1630

STAGE at 48, Lubicz Street
Tel.: (48 12) 421 42 00

REZERWACJA

Biuro Obsługi Widza (rezerwacja biletów indywidualnych i zbiorowych)
czynne od poniedziałku do piątku w godz. 8.00-16.00
tel.: (48 12) 628 91 13, 628 91 15, fax: (48 12) 628 91 11
e-mail: bilety@opera.krakow.pl
Internetowa sprzedaż biletów www.ebilet.pl

RESERVATIONS

Individual and group tickets: Biuro Obsługi Widza
Monday-Friday: 8 a.m. – 4 p.m.
Tel.: (48 12) 628 91 13, 628 91 15, fax: (48 12) 628 91 11
e-mail: bilety@opera.krakow.pl
On-line ticket sales: www.ebilet.pl

Kopalnia Soli “Wieliczka” Trasa Turystyczna The Wieliczka Salt Mine Tourist Route

ul. Daniłowicza 10, 32-020 Wieliczka
tel.: (+48 12) 278 73 02, 278 73 66
fax: (+48 12) 278-7333
e-mail: turystyka@kopalnia.pl
www.kopalnia.pl

Redakcja programu/Edited by
Katarzyna Brykowicz

Tłumaczenie/Translation
Henryk Zwolski

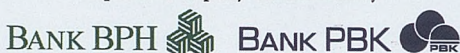
Opracowanie graficzne, skład i łamanie
Artwork, composition and layout
Dariusz Bębnowski

Druk/Printed by
Drukarnia Multipress

Sponsorzy:

Sponsor Opery Krakowskiej

Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA

Partner:

Patronat medialny:

TYGODNIK POWSZECHNY

